

de mødende Konnossements = Zhændehavere kan faa Varerne udleverede, førend Striden imellem dem om, hvem der har den bedste Ret, er afgjort, eventuelt af Domstolene, og at Skipperen derfor, indtil dette er sket, maa oplægge Varerne under Forvaring. Denne sidste Vej er Lovforslaget gaaet i § 140 og formentlig med god Bøje. Det kan, som ovenfor bemærket, ikke forlanges af Skipperen, at han skal undersøge og paa egen Ni-skto bedømme, hvem der har den bedste Ret, naar der er Strid mellem flere Konnossements = Zhændehavere; Afgørelsen heraf vil ofte kunne rumme de vansteligste juridiske Spørgsmaal. Men ej heller synes det heldigt at overlade Valget til Skipperens For-godtbefindende eller at lade det komme an paa, hvem der i Ræppestriden, maatte tilfældigvis, naaer til at komme først med sin Anmeldelse til Skipperen. At Skipperen, naar han saaledes oplægger Varerne, bør sørge for, at disse komme under sikker Forvaring, saafremt ikke de paagældende Præ-tendenter kunne blive enige om at anvise Skipperen en Person, til hvem Varerne midlertidig kunne overleveres, forstaar sig af sig selv; dette gælder ogsaa den hderligere i § 140 indeholdte Forstrift, at Skipperen om den af ham forantaltede Oplagelse af Va-terne uden Ophold skal give Varerne Underretning. For hvad der ovenfor er anført er det imidlertid Forudsætningen, at ikke selve de forskellige Eksemplarer af Konnossementet indeholde en tydelig og bestemt Angivelse af, hvilket af dem der skal have For-trinet; i saa Fald er der nemlig ingen Grund til at udfylde Afgørelsen og forhale Udleveringen til Forulempelse for den Beret-tigede. Men en saadan Angivelse er det netop, der tilsigtes ved den i 2det Stykke af § 133 omtalte Betegnelse af de forskellige Eksemplarer af Konnossementet som første, andet, tredje osv. Meningen hermed er, at det første har Ret fremfor det andet, dette fremfor det tredje osv., og det er da en nat-URLig Følge heraf, at, naar der fremkommer flere paa saadan Maade betegnede Eksem-plarer af et Konnossement, kan Skipperen ikke være i Tvivl om, hvem der har Krav paa Varernes Udlevering, eller om at han, som det hedder i Slutningen af § 140, skal udlevere Godsjet til den, som har det laveste Nummer af dem, der have meldt sig. — Det kan endnu med Hensyn til § 140 bemærkes, at de der giene Regler komme til Anvendelse, ikke blot naar de flere Modtagere have meldt sig forinden nogen Udlevering har fundet Sted, men ogsaa naar der, efter at Udleve-lingen er begyndt men ikke tilendebragt, møde andre Konnossements = Zhændehavere

med Fordring paa Varerne. Skipperen maa da standse med Udleveringen og oplægge Resten, forsaavidt ikke Bestemmelsen i Para-grafens Slutning fører til, at han enten kan vedblive med Udleveringen fordi den, der har meldt sig først, tillige har et Eksemplar af Konnossementet, der er numereret med et lavere Numer end noget af de senere frem-komne, eller maa udlevere Resten af Varerne til Zhændehaveren af et af disse, fordi det er betegnet med et Numer, der giver ham Fortrinet fremfor de andre.

Det er ovenfor sagt, at udenfor Bestem-melsesstedet maa Skipperen ikke udlevere Varerne, medmindre det maa antages, at ingen kan gøre Krav paa Udleveringen paa Bestemmelsesstedet. Dette fører ordentligvis til, at Skipperen ikke kan udlevere Varerne udenfor Bestemmelsesstedet medmindre samtlige de af ham udstedte Eksemplarer tilbage-leveres. Til denne i 1ste Punktum af § 141 udtalte Regel er der dog føjet nogle Und-tagelser. Ved Henvisningen til § 167 an-tydes det saaledes ikke blot, hvad der for-staar sig af sig selv, at der ikke kan være Tale om Tilbagelevering af et mortificeret Konnossement, men fremdeles, at der efter Omstændighederne, i alt Fald efter Kendelse af Retten, kan forlanges Udlevering af de i et bortkommet Konnossement omhandlede Varer imod Sikkerhedsstillelse. Ej heller bliver der at tage Hensyn til ikke tilstede-komne Eksemplarer af et Konnossement, naar der i dette indeholdes Forbud imod dets Overdragelse, jfr. § 134. 1ste Stykke, i Slut-ningen, idet den, der trods saadant Forbud maatte have faaet Konnossement overdraget, ikke derved har erhvervet nogen selvstaendig Ret som Konnossements = Zhænder overfor Skipperen, hvorved denne skulde kunne hin-dres i at udlevere Godsjet til den, til hvem Konnossementet er udstedt, naar han melder sig dermed og i Henhold dertil forlanger Godsjet udleveret. Men endelig følger det af den Ret, der ved en Numerering af de flere Eksemplarer af et Konnossement gives Zhændehaveren af det som det „første“ be-tegnede Eksemplar, at han maa kunne for-lange Godsjet udleveret, ogsaa udenfor Be-stemmelsesstedet, uagtet de andre Eksemplarer ikke ere komne til Stede. Dette udtales der-for i den sidste Del af § 141.

Bestemmelsen i § 139 om, at det Eks-emplar af et Konnossement, hvorefter Udle-ving af Varer sker, af Skipperen kan for-langes tilbageleveret med paategnet Tilstaa-else om Godsjets Modtagelse, stemmer med almindelige Rettsregler. Skipperen kan imid-ler tid ikke forlange Konnossementet udleveret, forinden Losningen af Godsjet er tilendebragt,